

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปันจักสีลัต (Pencak silat) เป็นคำมาจากภาษาอินโดนีเซียหรือภาษามลายู มาจากคำ 2 คำรวมกัน ได้แก่คำว่า “ปันจัก” (Pencak) กับ สีลัต (Silat) คำว่า Pencak เป็นภาษาที่ใช้และเป็น ที่รู้จักของชาวอินโดนีเซีย เรียกว่า “ปันจัก” หมายถึง ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเองซึ่งเป็นที่ แพร่หลายกันมากในประเทศอินโดนีเซีย ดุจดั่ง “มวยไทย” เป็นที่รู้จักกันของคนไทยทั้ง ประเทศ “ปันจัก” มีส่วนละม้ายคล้ายกับ คำว่า “Silat” ที่ชาวมาเลเซีย บรูไน สิงคโปร์และ ฟิลิปปินส์ตอนใต้ (มินดาเนา) เรียกว่า “ซีลัต” หมายถึง ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตนเอง เช่น กัน ส่วนประเทศไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ออกเสียงเรียกว่า “ซีละ” มักจะพบเห็นในศิลปะ การละเล่นหรือกีฬาพื้นเมืองที่เน้นลีลาการเคลื่อนไหวที่สวยงาม ประหนึ่งการแหวกว่ายของมัจฉา ขณะต่อสู้กับปรปักษ์ ในอดีตนั้นเป็นการต่อสู้ด้วยมือเปล่าและต่อมาใช้อาวุธประกอบ นั่นคือ “กริช”

ปัจจุบันกีฬาปันจักสีลัตเป็นที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก เห็นได้จาก การจัดการแข่งขันภายในประเทศแต่ครั้งที่ผ่านมา จำนวนของผู้ดู ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่มาจากทั่ว ทุกภูมิภาคของประเทศมีเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการพัฒนากีฬานี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ฝึกสอน นักกีฬาและผู้ตัดสินที่ดีมีความสามารถ จนทำให้เกิดการพัฒนา กีฬาปันจักสีลัตอย่างเป็นระบบ ใน ที่สุดการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้มี การจัดการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัตในกีฬาแห่งชาติเริ่ม อีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ.2550 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราชและมีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องมาโดย ตลอด โดยการผลักดันของสมาคมปันจักสีลัตแห่งประเทศไทยที่มีความมุ่งหวังในการสร้างนักกีฬาปัน จักสีลัตระดับรากหญ้า มีการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและ ประชาชนนำเอากีฬาปันจักสีลัตมาใช้ในการออกกำลังกาย และชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น จึงทำให้มี การแข่งขันในรายการต่างๆมากมาย เช่น กีฬาปันจักสีลัตชิงชนะเลิศ 5 จังหวัดชายแดนใต้ กีฬา นักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬามหาวิทยาลัยแห่ง ประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และกีฬาปันจักสีลัตชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย (สมาคมปันจักสีลัต, 2013)

กีฬาปันจักสีลัตได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการกำหนดกฎระเบียบและกติกาต่างๆให้ เป็นสากล จนได้รับความนิยมน้อย่างแพร่หลายไปยังประเทศต่างๆทั่วโลกเกือบ 40 ประเทศมีการ จัดการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น มหาวิทยาลัยอาเซียน เอเชียบิซเกมส์เอเชียนอินดอร์เกมส์ ชิง แชมป์เอเชีย ชิงแชมป์โลก และในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ประเทศไทยเคยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพ ในการแข่งขันปันจักสีลัตชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 7 ในปี 2537 ณ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ครั้งที่ 15 ในปี 2555 ณ จังหวัดเชียงราย โดยมีประเทศต่างๆเข้าร่วมการแข่งขันกว่า 30 กว่าประเทศ นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ณ จังหวัดลำพูน ซึ่งผลการ แข่งขันในครั้งนั้น นักกีฬาปันจักสีลัตทีมชาติไทยก็ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยได้รับ 4 เหรียญทอง 2 เหรียญเงิน กับอีก 6 เหรียญทองแดง และซีเกมส์ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดนครราชสีมา นั้น นักกีฬาปันจักสีลัตทีมชาติไทยก็ ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยได้รับ

4 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน กับอีก 6 เหรียญทองแดง ซึ่งการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ในครั้งนั้น ประเทศอินโดนีเซีย เป็นเจ้าเหรียญทอง ประเทศไทยได้คะแนนรวมลำดับที่ 2 รองจากประเทศอินโดนีเซีย หลังจากการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดกีฬาซีเกมส์ในครั้งนั้น นักกีฬาปันจักสีลัดทีมชาติไทย เริ่มถดถอยลง โดยการเข้าร่วมแข่งขันในระดับนานาชาติไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร บางรายการถึงกับไม่ได้รับเหรียญรางวัลเลย ผิดกับประเทศเวียดนาม ช่วงระยะหลังนักกีฬาประสบความสำเร็จอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันมหาวิทยาลัยอาเซียน เอเซีย นปีชเกมส์เอเซีย อินดอร์เกมส์ ซิงแชมป์เอเชีย ซิงแชมป์โลก และซีเกมส์ ครองความเป็นเจ้าเหรียญทองมาโดยตลอด

ในอดีตกีฬาปันจักสีลัดในประเทศไทยเคยรุ่งเรืองมากโดยเฉพาะในประเภทการต่อสู้โดยส่วนมากแล้วนักกีฬาปันจักสีลัดทีมชาติไทยมาจากการเป็นนักมวยไทยอาชีพมาก่อนย่อมได้เปรียบว่านักกีฬาปันจักสีลัดทีมชาติต่างๆในภูมิภาคอาเซียน เพราะว่าการเป็นนักมวยไทยอาชีพทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง แข็งแกร่ง มีประสบการณ์ในสนามการต่อสู้ ย่อมได้เปรียบว่านักกีฬาที่ไม่ได้มาจากพื้นฐานการต่อสู้โดยกำเนิด ทำให้การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดในช่วงแรก ๆ ที่มีการบรรจุกีฬาปันจักสีลัดในการแข่งขันระดับนานาชาติประสบความสำเร็จมาโดยตลอด เพราะว่ามีนักกีฬาปันจักสีลัดของเราบางคนผ่านการขึ้นสังเวียนการต่อสู้มาอย่างโชกโชน นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬาปันจักสีลัดทีมชาติไทยที่ประสบความสำเร็จมาโดยตลอดการแข่งขันในยุคแรกๆที่มีการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดในระดับนานาชาติ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ในฐานะต้นตำหรับกีฬาปันจักสีลัดยังด้านความแข็งแรงของนักกีฬาปันจักสีลัดทีมชาติไทยไม่ได้ ในการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดในระดับนานาชาติทีมชาติไทยสามารถครองความเป็นเจ้าเหรียญทองมาโดยตลอด การแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดมาได้ในระยะหนึ่งทีมชาติอินโดนีเซียเริ่มมีการพัฒนาทักษะกีฬาปันจักสีลัดเพื่อการแก่นักกีฬาปันจักสีลัดทีมชาติไทยโดยเฉพาะซึ่งทักษะที่นักกีฬาอินโดนีเซียใช้โดยส่วนมาก คือ การที่นักกีฬาปันจักสีลัดใช้ทักษะในการ เตะ ถีบ เขาก็จะจับขาของคู่ต่อสู้ป้องกันโต้ตอบให้คู่ต่อสู้ล้มลงโดยทันที การทำให้คู่ต่อสู้ล้มลงในกีฬาปันจักสีลัดเป็นทักษะที่ทำแล้วมีคะแนนมากที่สุด ทำให้ทุกชาติเริ่มมีการพัฒนาทักษะในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทักษะการออกอาวุธ ด้วยมือ ด้วยมือนี้ก็จะแยกเป็นย่อยๆอีก เช่น การใช้กำมือ การใช้ฝ่ามือ การใช้สันมือ การใช้หลังมือ การใช้ศอก การออกอาวุธด้วยเท้า ก็แยกเป็นย่อยอีก เช่น การเตะตรงด้วยฝ่าเท้า หรือถีบตรง (Front kick) การเตะตรงด้วยข้างเท้า หรือถีบข้าง(Sidekick)การเตะข้างด้วยหลังเท้า (Round kick) การเตะหลัง หรือถีบหลัง (Back kick) และการใช้เข่า รวมทั้งทักษะที่มีคะแนนมาก เช่น การเกี่ยวขาคู่ต่อสู้ให้ล้ม การล้มกวาดหน้า การล้มกวาดหลัง และทักษะขั้นสูง การกระโดดกรรไกรหนีบตัวคู่ต่อสู้ให้ล้มลง หรือเรียกอีกชื่อว่า การกระโดดขากรรไกร (Sick ser) ซึ่งทักษะเหล่านี้ต่างชาติได้คิดค้นสำหรับการเล่นกีฬาปันจักสีลัดเพื่อให้ทีมของตัวเองประสบความสำเร็จ วงการกีฬาปันจักสีลัดในระดับนานาชาติเริ่มมีการใช้ทักษะอย่างชำนาญขึ้นทำให้การแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดมีความเข้มข้นขึ้น

ปัจจุบันกีฬาปันจักสีลัดในระดับนานาชาติทุกประเทศได้มีการคิดค้นทักษะเพื่อให้ทีมของตัวเองประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะประเทศเวียดนามได้มีการพัฒนาทักษะอย่างที่ไม่ถึงทำให้การแข่งขันในระดับนานาชาติสามารถทำผลงานได้อย่างพลิกความคาดหมาย ด้วยการครองความเป็นเจ้าเหรียญทองกีฬาปันจักสีลัดในการแข่งขันระดับนานาชาติมาอย่างต่อเนื่อง สามารถเอาชนะต้นตำหรับอย่างอินโดนีเซียมาเลเซีย รวมทั้งทีมชาติไทยไปอย่างพลิกความคาดหมาย สำหรับวงการกีฬาปัน

จักสีลัตในประเทศไทยเริ่มมีการถดถอยลง ทางสมาคมปันจักสีลัตแห่งประเทศไทย ได้มีการปรึกษาหารือร่วมการหลายฝ่ายเพื่อที่จะพัฒนางานกีฬานักปันจักสีลัตของทีมชาติไทย ได้มีการส่งอดีตนักกีฬาปันจักสีลัตทีมชาติไทยที่มีผลงานเข้ารับการอบรมในระดับนานาชาติเพื่อให้พัฒนางานกีฬานักปันจักสีลัตทีมชาติไทยต่อไป รวมทั้งได้มีการติดต่อขอตัวผู้ฝึกสอนจากประเทศอินโดนีเซียมาร่วมกันพัฒนางานกีฬานักปันจักสีลัตทีมชาติไทยให้ประสบความสำเร็จเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งการแข่งขันกีฬานักปันจักสีลัตในกีฬาซีเกมส์ที่ผ่านมา นักกีฬาปันจักสีลัตทีมชาติไทยก็มีการพัฒนาทักษะที่ดีขึ้นสามารถคว้า 2 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน 8 เหรียญทองแดง ทำให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอนรวมทั้งผู้บริหารสมาคมฯมีกำลังใจในการทำงานยิ่งขึ้น

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเป็นนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬานักปันจักสีลัตทีมชาติไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 – 2557 สังเกตจากผลการแข่งขันกีฬานักปันจักสีลัตระดับนานาชาติว่า นักกีฬาปันจักสีลัตมีทักษะการต่อสู้ที่หลากหลาย ด้วยการใช้มือและเท้าในการทำคะแนนรวมทั้งการใช้เทคนิคในการทำให้อู่ต่อสู้โดยส่วนมากเน้นการใช้ทักษะในการทำคะแนนเพื่อให้ตัวนักกีฬาสามารถก้าวสู่ความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ กีฬานักปันจักสีลัตเป็นกีฬาต่อสู้เหมือนกับมวย เทควันโด วูซู เป็นต้น ที่ใช้การแข่งขันแบบแพ้แล้วคัดออก จึงทำให้การแข่งขันมีความเข้มข้น สนุกตื่นเต้นเร้าใจมากขึ้น นักกีฬาปันจักสีลัตต้องใช้ความแข็งแรง ความอดทน และความเร็วของกล้ามเนื้อสามารถรุกและรับได้อย่างรวดเร็ว และมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอีกด้วย ที่สำคัญนักกีฬาทุกคนจะต้องมีความสามารถเฉพาะตัวในการแก้เกมบนสังเวียนของการต่อสู้ เพื่อทำคะแนนให้กับตัวเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับนานาชาติ การใช้วิดีโอเทปเพื่อบันทึกและนำไปวิเคราะห์การแข่งขันเป็นอีกวิวัฒนาการทางการกีฬาที่น่าเรื่องของเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้เพื่อวิเคราะห์ทักษะได้อย่างแม่นยำ และมีความถูกต้องมากกว่าอดีต ดังเห็นได้จากในการศึกษาวิจัยของ Challis (2011) ที่ทำการวิเคราะห์ทักษะของนักกีฬายูโดในรายการแข่งขันชิงแชมป์โลกซึ่งสามารถให้ข้อมูลได้อย่างละเอียดทั้งทักษะการรับและการรุกและการศึกษาอื่นๆ ในหลายๆ ประเทศ (Joe' 2014 ; Hendricks, Karpul, Nicolls & Lambert, 2012) รวมทั้งประเทศไทย (สุริยณีย์ หัวหิน, 2556) เป็นต้น ด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์ว่านักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักปันจักสีลัตในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550 – 2556 ผู้ที่ชนะเลิศได้รับเหรียญทองของการแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ในปีนั้นๆ ทั้งประเภทต่อสู้ชายและประเภทต่อสู้หญิงของแต่ละรุ่นการแข่งขันนักกีฬาเขาใช้ทักษะอะไรในการทำคะแนนถึงประสบความสำเร็จในการแข่งขันในแต่ละปี โดยใช้โปรแกรมชุดอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์ทักษะกีฬาสปอร์ตโค้ด (Performance Analysis) รุ่น Sport Code Elite เพื่อนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาพัฒนารูปแบบการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาปันจักสีลัตทีมชาติไทยรวมถึงผู้ฝึกสอนกีฬานักปันจักสีลัตเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาทักษะกีฬาปันจักสีลัดที่ทำคะแนนได้ของผู้ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาในกีฬาซีเกมส์ (พ.ศ.2550 – 2556)โดยจำแนกตามรุ่นและเพศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำทักษะที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาทักษะและสมรรถภาพจำเพาะของนักกีฬาปันจักสีลัดทีมชาติไทยในแต่ละรุ่นและเพศ
2. เพื่อเป็นการวางแนวทางการฝึกซ้อมและการแข่งขันโดยใช้ข้อมูลด้านทักษะของนักกีฬาแต่ละรุ่นและเพศมาวิเคราะห์ปรับแก้ให้เกิดการได้เปรียบเชิงทักษะ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาปันจักสีลัด จำนวน 60 คน ทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักกีฬาปันจักสีลัดที่ชนะเลิศการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550 -2556 ทั้ง 15 รุ่น เป็นนักกีฬาชาย 10 รุ่น (คือรุ่น A,B,C,D,E,F,G,H,I,J) และนักกีฬาหญิง 5 รุ่น (คือรุ่น A,B,C,D,E) โดยการกำหนดรุ่นจะทุกกำหนดในทุกปีให้ประเภทชายแข่งขัน 10 รุ่น ประเภทหญิง 5 รุ่นในทุกปี

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การใช้ทักษะกีฬาปันจักสีลัด ประกอบด้วย ทักษะการใช้มือ ทักษะการใช้เท้า ทักษะการทำลัม ของนักกีฬาปันจักสีลัดตามรุ่น น้ำหนักและเพศในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (2550-2556)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การใช้ทักษะที่ทำคะแนนได้ของนักกีฬาปันจักสีลัดในกีฬาซีเกมส์ (พ.ศ.2550 - 2556)

สมมติฐานในการวิจัย

นักกีฬาปันจักสีลัดในแต่ละรุ่นและเพศในแต่ละปีการแข่งขันกีฬาซีเกมส์จะมีการใช้ทักษะกีฬาปันจักสีลัดที่ทำคะแนนได้แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวิเคราะห์ทักษะกีฬาปันจักสีลัดในงานวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การศึกษารูปแบบการใช้ทักษะกีฬาปันจักสีลัดที่ทำคะแนนได้โดยใช้แบบบันทึกทักษะกีฬาปันจักสีลัดควบคู่กับการดูวิดีโอการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดในการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัดในรอบชิงชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (พ.ศ.2550 - 2556)

2. นักกีฬาปันจักสีลัด หมายถึง นักกีฬาทั้งประเภทชายและหญิงที่ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2550 – 2556

3. ทักษะกีฬาปันจักสีลัด หมายถึง ทักษะในการต่อสู้ที่สามารถทำคะแนนได้และส่งผลให้เป็นฝ่ายชนะซึ่งประกอบด้วยทักษะการใช้มือ ทักษะการใช้เท้า ทักษะการทำล้ม (ภาพผนวก ก)

3.1 ทักษะการใช้มือ หมายถึง การออกอาวุธด้วยมือเพื่อกระทำต่อเป้าหมายแล้วสำเร็จเป็นคะแนน เช่น

3.3.1 การตอยหมัดตรง หมายถึง การกำมือ การใช้สันมือ

3.3.2 การใช้สันมือ หมายถึง การกำมือ การใช้หน้ามือหลังมือ เพื่อก่ออาวุธไปยังเป้าหมายแล้วทำคะแนนได้เป็นผลสำเร็จ (ภาพผนวก ก)

3.3.3 การใช้สันมือ-หลังมือ หมายถึง การใช้ฝ่ามือหรือหลังมือในลักษณะแบมือออกเพื่อก่ออาวุธไปยังเป้าหมายแล้วทำคะแนนได้เป็นผลสำเร็จ

3.2 ทักษะการใช้เท้า หมายถึง เท้ากระทำต่อเป้าหมายที่กำหนด เช่น

3.2.1 ถีบตรง (Front Kick) หมายถึง การถีบออกไปตรงๆให้ปลายเท้า สันเท้า หรือฝ่าเท้าปะทะเป้าหมายในส่วนต่างๆของคาคู่ต่อสู้

3.2.2 การถีบข้าง (Side Kick) หมายถึง การพลิกตัวให้สันเท้าขึ้นไปหาเป้าหมาย ในลักษณะสันเท้า ไกล่สะโพกพร้อมขาที่พับอยู่ ขนานกับพื้น ออกแรงถีบไปหาเป้าหมายให้เร็ว และหันตามองผ่านไหล่ และพับขากลับมา ในท่าเริ่มต้น

3.2.3 การเตะเฉียง (Round Kick) หมายถึง การยกเข้าข้างที่จะเตะขึ้น ขาท่อนล่างเป็นจุดหมุนบิดสะโพก พร้อมส่งแรงเตะตัวออกไป จุดปะทะอยู่ที่หลังเท้า หรือจุกเท้า พับเข่ากลับมาอยู่ในท่าเริ่มต้น

3.2.4 การถีบแบ็คคิก (Back kick) หมายถึง การพลิกตัวกลับหันหลัง พร้อมหันหน้ามองผ่านไหล่ ยกเท้าขึ้นพร้อมพับเข่า หันฝ่าเท้าออกไปหาเป้าหมาย ทีบเท้าออกไปด้วยกำลังที่ส่งมาจากสะโพก

3.3 ทักษะการทำล้ม หมายถึง การกระทำให้คู่ต่อสู้ล้มลงมีหลายวิธี เช่น การเกี่ยวขาคู่ต่อสู้ให้ล้ม การจับขาคู่ต่อสู้เหวี่ยงให้ล้มลง การล้มกวาดหน้า การล้มกวาดหลัง การกระโดดกรรไกรหนีตัวคู่ต่อสู้ให้ล้มลง (Sick Ser)

3.3.1 ทักษะการทำล้มด้วยมือ คือ การใช้เฉพาะมือเพื่อดึงหรือเหวี่ยง เพื่อให้คู่ต่อสู้ล้มลงทำคะแนนได้เป็นผลสำเร็จ

3.3.2 ทักษะการทำล้มด้วยเท้า คือ การใช้เท้าเพื่อหนีหรือปิดโดยเป้าหมายเพื่อให้คู่ต่อสู้ล้มลง เป็นผลสำเร็จ เช่น การกวาดหน้า กวาดหลัง หรือกรรไกร

3.3.3 ทักษะการทำล้มด้วยมือและเท้า คือ การใช้เฉพาะมือและเท้าเพื่อจับคู่ต่อสู้ดึงหรือเหวี่ยง และใช้เท้าปิด โดยมีเป้าหมายเพื่อให้คู่ต่อสู้ล้มลงได้สำเร็จ

3.4 การใช้เทคนิคป้องกันแล้วโต้ตอบ หมายถึง การป้องกันแล้วโต้ตอบหรือหลบหลีกการเข้ากระทำของคู่ต่อสู้ได้อย่างได้ผล แล้วตามด้วยการเข้ากระทำถูกเป้าหมายด้วยมือใช้เท้าและการทำให้ล้ม โดยทันทีทันใด

4. กลุ่มรุ่นที่แข่งขัน หมายถึง การแบ่งรุ่นน้ำหนักตัวของนักกีฬาที่กติกากำหนดและมีการแข่งขันในครั้งนี้น้ำหนักประเภทการต่อสู้ (Tanding) การแข่งขันรุ่นประชาชน ประกอบด้วย

4.1 รุ่นประชาชนชาย

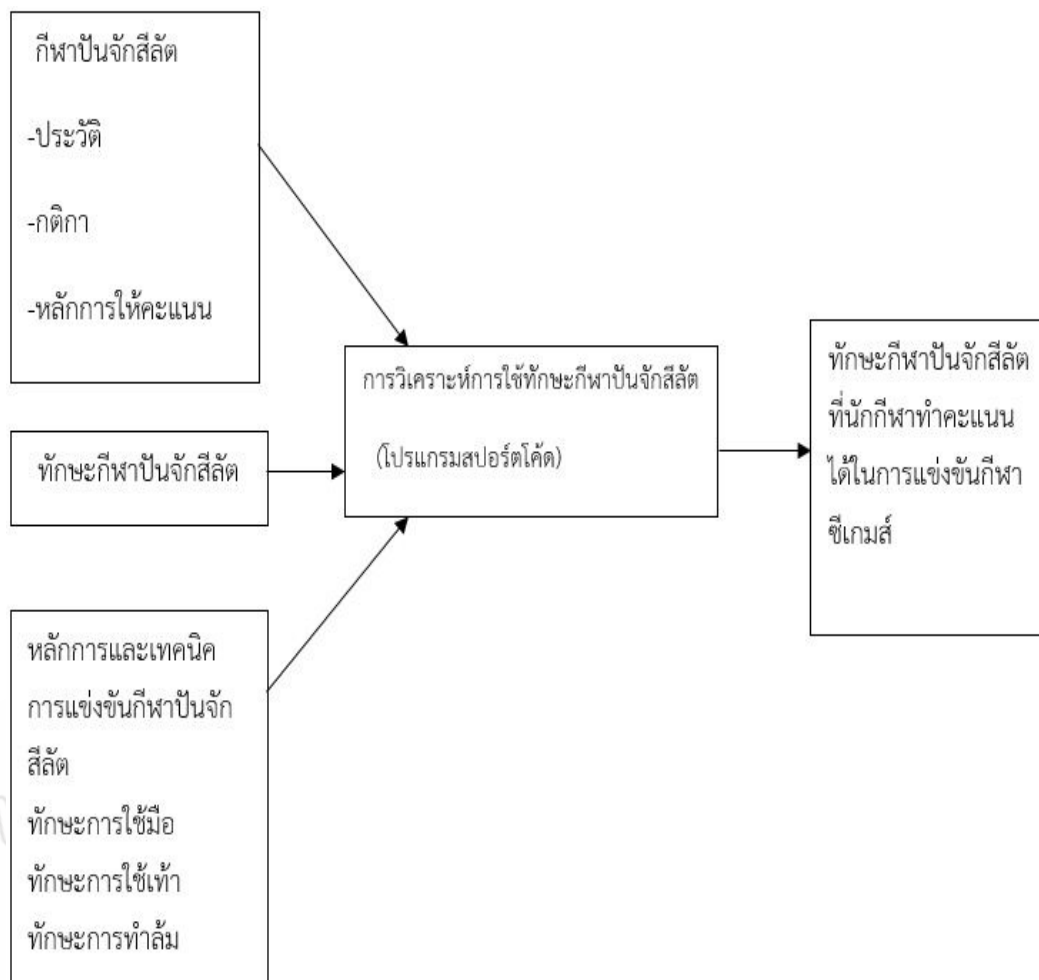
- 4.1.1 รุ่น A น้ำหนัก 45 กิโลกรัม ไม่เกิน 50 กิโลกรัม
- 4.1.2 รุ่น B มากกว่า 50 กิโลกรัม ไม่เกิน 55 กิโลกรัม
- 4.1.3 รุ่น C มากกว่า 55 กิโลกรัม ไม่เกิน 60 กิโลกรัม
- 4.1.4 รุ่น D มากกว่า 60 กิโลกรัม ไม่เกิน 65 กิโลกรัม
- 4.1.5 รุ่น E มากกว่า 65 กิโลกรัม ไม่เกิน 70 กิโลกรัม
- 4.1.6 รุ่น F มากกว่า 70 กิโลกรัม ไม่เกิน 75 กิโลกรัม
- 4.1.7 รุ่น G มากกว่า 75 กิโลกรัม ไม่เกิน 80 กิโลกรัม
- 4.1.8 รุ่น H มากกว่า 80 กิโลกรัม ไม่เกิน 85 กิโลกรัม
- 4.1.9 รุ่น I มากกว่า 85 กิโลกรัม ไม่เกิน 90 กิโลกรัม
- 4.1.10 รุ่น J มากกว่า 90 กิโลกรัม ไม่เกิน 95 กิโลกรัม

4.2 รุ่นประชาชนหญิง

- 4.2.1 รุ่น A น้ำหนัก 45 กิโลกรัม ไม่เกิน 50 กิโลกรัม
- 4.2.2 รุ่น B มากกว่า 50 กิโลกรัม ไม่เกิน 55 กิโลกรัม
- 4.2.3 รุ่น C มากกว่า 55 กิโลกรัม ไม่เกิน 60 กิโลกรัม
- 4.2.4 รุ่น D มากกว่า 60 กิโลกรัม ไม่เกิน 65 กิโลกรัม
- 4.2.5 รุ่น E มากกว่า 65 กิโลกรัม ไม่เกิน 70 กิโลกรัม

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

กรอบแนวคิดวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย